

عنوان مقاله:

رابطه بین رشد اخلاقی و رشد اجتماعی و اهمیت آن در مسایل روانشناسی

محل انتشار:

کنگره بین المللی جامع روانشناسی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد کیخانی - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان

زهرا نیک منش - استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین رشد اخلاقی و رشد اجتماعی و اهمیت آن در مسایل روانشناسی می باشد. رشد اخلاقی در برگیرنده آن دسته از قوانین و مقررات اجتماعی است که تعیین می کند انسانها در رابطه با دیگر مردم چگونه باید رفتار کنند. رشد اخلاقی در طول قرن ها از مهمترین مسایل اجتماعی مورد توجه بوده است. نظریه پردازان بزرگ اوایل قرن بیستم، اخلاق را وسیله ای برای رشد اجتماعی به حساب می آورده اند. لذا رشد اخلاقی از مسایل عمده روان شناسی اجتماعی است. اخلاق بر توافق افراد مبتنی است تا خودشان را آزادانه با هنجارهای جامعه مطابقت دهند. با توجه به اینکه قوانین اخلاقی نوعی پیمان و قرارداد اجتماعی است، اگر افراد به گونه ای منطقی دریابند که هنجارهای دیگری نیز وجود دارد که می تواند برای بیشتر افراد جامعه مفیدتر باشد، شیوه های قبلی قابل اصلاح و تغییر به نظر می آیند. مساله رشد اخلاقی در اکثر آثار روانشناسی با دو مقوله رشد اجتماعی (یعنی چگونگی ارتباط با دیگران) و رشد شناختی (چگونگی قضاوت درباره رفتار خود و دیگران) مرتبط شده است. مطابق این دیدگاه ها دو مقوله رشد اخلاقی و رشد اجتماعی در ارتباط با یکدیگرند و روانشناسان معمولا این دو مقوله را در یک مجموعه واحد مورد بررسی قرار داده اند. از این دیدگاه همراه با رشد شناخت خود و هویت خود، فرد به تدریج تصویری از خویشتن در میان دیگران و در ارتباط با دیگران پیدا می کند که این تصور یکی از پایه های شکل دهنده مناسب اجتماعی و اخلاقی او با دیگران است. روش تحقیق حاضر توصیفی و تحلیلی است و ابزارهای گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی می باشد

کلمات کلیدی:

انسان، روانشناسی، رشد شناختی، رشد اخلاقی، رشد اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/633581>

